

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **S. E.** zastoupený JUDr. Vladimírem Čarňanským, advokátem, se sídlem Praha 1, Vodičkova 41, proti žalované: **Policie České republiky**, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, poštovní schránka 78, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2005, č. j. 8 Ca 247/2004 - 33,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 3. 3. 2005, č. j. 8 Ca 247/2004 - 16, zamítl návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 10. 2004, č. j. SCPP-3145/C-252-2004. Proti tomuto usnesení podal žalobce dne 21. 3. 2005 kasační stížnost, vedenou u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 4 Azs 339/2005, a podáním ze dne 22. 4. 2005 požádal o osvobození o soudního poplatku v řízení o této kasační stížnosti.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 17. 6. 2005, č. j. 8 Ca 247/2004 - 33, zamítl návrh žalobce na osvobození od soudního poplatku. V odůvodnění tohoto usnesení Městský soud v Praze uvedl, že žalobce předložil dne 26. 5. 2005 Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, údaje uvedené v tomto potvrzení však nelze akceptovat. Z povahy věci je zřejmé, že žalobce musí vynakládat jisté minimální finanční prostředky na uspokojování svých základních životních potřeb, tj. nejméně na stravu. Vzhledem

k tomu, že žalobce nevykázal žádné příjmy, tedy ani neuvedl, jak si opatřuje ony minimální finanční prostředky, považoval Městský soud v Praze jím uvedené údaje za nevěrohodné. Z tohoto důvodu konstatoval, že žalobce nedoložil, že nemá dostatečné prostředky, a tím nesplnil předpoklad pro osvobození od soudních poplatků. Městský soud v Praze proto tento návrh žalobce v souladu s ustanovením § 36 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž namítal nezákonnost rozhodnutí spočívající ve vadě řízení, když skutková podstata, ze které Městský soud v Praze v dané věci vycházel, nemá oporu ve spisu. Stěžovatel tvrdil, že v žádosti uvedl veškeré požadované údaje o svých příjmech a majetkových poměrech, z nichž jednoznačně vyplývá, že není schopen zaplatit soudní poplatek, neboť se živí pouze z prostředků své manželky. Sám stěžovatel si není schopen žádné prostředky obstarat, protože nemá povolení k pobytu a nikdo jej nezaměstná. Stěžovatel navrhl, aby bylo usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2005, č. j. 8 Ca 247/2004-33, zrušeno a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Neshledal přitom vady podle ustanovení § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Z textu kasační stížnosti vyplývá, že ji stěžovatel podal z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popř. v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel požádal o osvobození o soudního poplatku v řízení o kasační stížnosti ze dne 18. 3. 2005, vedené u Nejvyššího správního soudu pod spis. zn. 4 Azs 339/2005, podané proti usnesení, kterým byl zamítnut návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku žalobě.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu rozhodnutí o odkladném účinku žaloby je rozhodnutím, které je podle své povahy dočasné [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.] (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2004, č. j. 5 As 52/2004-172, zveřejněné ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 507/2005).

Podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. kasační stížnost je nepřipustná proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.

S ohledem na tyto skutečnosti je zřejmé, že kasační stížnost stěžovatele ze dne 18. 3. 2005, vedená u Nejvyššího správního soudu pod spis. zn. 4 Azs 339/2005, směřující proti usnesení, kterým byl zamítnut návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku žalobě, zřejmě nemůže být úspěšná.

Podle ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

Jak již bylo uvedeno, kasační stížnost proti rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku žalobě je nepřípustná, stěžovatel proto se svým návrhem zjevně nemůže být úspěšný. S ohledem na tuto skutečnost byly splněny podmínky pro to, aby Městský soud v Praze žádost o osvobození od soudního poplatku v řízení o této kasační stížnosti zamítl podle ustanovení § 36 odst. 3 druhá věta s. ř. s.

Městský soud v Praze tedy nepochybil, když návrh stěžovatele na osvobození od soudního poplatku zamítl byť, z jiných důvodů, než uvádí Nejvyšší správní soud. Za této procesní situace nemohou obstát námitky stěžovatele, které, ač zpochybňují správnost odůvodnění napadeného usnesení Městského soudu v Praze, nemohou zpochybnit správnost jeho výroku.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatelem namítaná vada řízení před Městským soudem v Praze nemohla mít za následek nezákonné rozhodnutí, důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. uvedené v kasační stížnosti tedy nebyly prokázány, a proto Nejvyšší správní soud podanou kasační stížnost podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. Protože žalovaná žádné náklady neuplatňovala a Nejvyšší správní soud ani žádné jí vzniklé náklady ze spisu nezjistil, rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť stěžovatel s podanou kasační stížností úspěch neměl.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. března 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu